

Turjányi József HA3GJ második Életműdíja.

A Magyar Rádióamatőr Szövetség 2008-ban ünnepelte megalakításának 80. évfordulóját.

Akkor, december hónap első hétvégén, a Budapesti Sportigazgatóság, Curia utcai, nagytermében, a hatodik alkalommal került megrendezésre a Magyar Rádióamatőr Szövetség elnöksége szervezésében, a Díjkiosztó Rádióamatőr Gála.

Horváth Imre HA3HE, a Siófoki TESZ elnöke és Gorjánácz Éva HA3FRE, elnökségi tag javaslatát, a MRASZ elnöksége elfogadta és Turjányi József Életműdíjat kapott 2008-ban.

2012. évben a Somogy Megyei Sportszövetség által alapított Életműdíjban, részesült február 3-án Kaposváron a Hotel Kapos Kristálytermében megrendezett Sportgálán, Turjányi József, a Siófoki Rádióklub alapítója.

A Somogyi Hírlap tudósítása szerint, Turjányi József HA3GJ hívójelű rádióamatőr sportoló, 14 világ- és Európa-bajnokihelyezés és több mint 60 magyar bajnoki cím büszke tulajdonosa. 12 fiatal világbajnok sportolót nevelt és 11 klubtagja kapta meg a "Magyar Köztársaság Jó Tanulója - Jó Sportolója" miniszteri elismerést.

A múlt szombaton, a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban, a XIX. Rádiótávírársz Budapest – Bajnokságon, találkoztam Turjányi Józseffel, aki a siófoki csapattal érkezett versenyezni. Gratuláltam neki a kapott Életműdíjhoz és megkértem, hogy mondjon egy pár szót olvasóim részére.

- Mit jelent részedre ez az Életműdíj?

- Hát az életműdíj első sorban azt jelenti, hogy valóban megbecsülik az embert, több évtizedes munkája elismerésül. Három éve a Magyar Rádióamatőr Szövetségtől kaptam egy Életműdíjat, az idén pedig a Somogy Megyei Sportszövetség Életműdíját. Tehát ez azt jelenti, hogy minden versenyünkről egy újság cikket jelenítünk meg, vagy mondjuk úgy, hogy én jelentettem meg a Somogyi Hírlapban, a helyi újságban, a TV-ben, a médiákban, mindenhol így értesültek az eredményeinkről. Ez mind fényképes illusztráció és úgy néz ki, hogy az idén én voltam a legeredményesebb csapatvezető, úgy mondva sportoló. Mert az, hogy az ember fiatalokat nevel és mellette aktívan sportol a 73. évében is, ezen a területen, ez elég kiemelkedő. Ezt díjazták. Ez mit jelent nekem, gondolhatnám azt, hogy ezután már talán sok minden nem jöhet. Már voltam fölterjesztve Siófok város díszpolgárrá is, egy ellenével leszavaztak, de úgy érzem, hogy ez is bekövetkezik nemsokára.

- Mióta vagy rádióamatőr? Mit mondanál el egy pár szóban a rádióamatőr tevékenységedről?

- Hát a saját magam tevékenysége az elég hosszú időre nyúlik vissza. 1949-ben a Pajtás újság zsebnaptárában megjelent a Morse abc és azt már fűtyülgettem és érdeklődtem, hogymint lehet, de hát ez a hogymint lehet nagyon nehéz volt az ötvenes években. Azt mondhatnám, hogy nagyapáimnak, mindkettőnek volt ilyen világvevő rádiója, amit túrtam fűltam és a Morse jeleket pró-

báltam megfejteni, megfejtettem de még nem tudtam, hogy mit jelent az.

Az igazi áttörés az ötvenes évek végen kezdődött, gyakorlatilag ötvenkilencben, amikor bevonultam tényleges katonai szolgálatra, mint szénbányász, vājárképesítésű bányász és ott valahogy rájöttek, hogy tudok valamicskét morzézni és egyből a híradó raj kötelékébe kerültem és amikor már elég hamar elértem a tizedesi rendfokozatot, mert azért kiváló katona, meg arany jelvényes lettem, és a hadsereg bajnokságokat folyamatosan sorozatban megnyertem a tanítványaimmal. A végén én képeztem ki a gyerkőcöket, illetve a bevonulni vágyó fiatalokat. És annyira megszerettem a technikát, hogy a hatvanas években, amikor az R102 és a R118-as kocsiba szerelt adó-vevőt elkészítette a Finom Mechanikai Művek, én kétszer négy évre bezupáltam, tehát kétszer négy évre tovább szolgálatot vállaltam. Ebben az időpontban, 1963-ban Vácra vonultam be katonának és a teljesítményemért behoztak egyből Hűvösvölgybe, a hadsereg parancsnokságra, ott egy nagyon komoly lokátor felderítő zászlóaljnál voltam, adó szakaszparancsnok. 63-ban díszlokált az egység, ma már nem titok, Fehérvárra és ott találtam meg igazán a helyemet a Székesfehérvári Rádióklubban, mert a barátaimmal, nyugodjon békében 6NH és sőt 4XT, alias 3UU ma, ő még él a János, Ő vele együtt mentünk ki a klubba és megkezdtük a rádióamatőr munkát. Ez 63 - 64-ben volt és az egyéni engedély az várattott magára 67-ig. Voltak olyan, ha jól fejezem ki magam, „elvtársak” akik nem jó szemmel nézték, hogy mi külfölddel rádiózunk. És így 67-ben nagy segítséggel kaptam csak adó engedélyt.

- Miért választottad a rádiótávírást? Miért a fiatal generáció oktatása a legfontosabb feladat részedre?

- Hát ez szintén rég múltra nyúlik vissza. Én rájöttem arra, hogy nagyon könnyen meg tudom tanítani és megszerettetni a rádiózást az emberekkel, a gyerkőcökkel. Ez azt jelenti, hogy a kezdeti időszakban, a 60-as években nemzetközi versenyeken vettem részt, több tusában, sőt rádióírány mérésben is megyei bajnokságokat nyertem, de annyira nem tudtam szétszakadni, hogy írány mérni is, többtuszni is tudjak, hanem a távírást úgy éreztem, hogy ez az igazi, illetve a legnagyobb gond Magyarországon és az egész világon ma az utánpótlás-nevelés. Ez azt jelenti, hogy én elköteleztem magam és fiatal 8 – 10 éves gyermekeket gyakorlatilag meggyőzők arról, hogy ez egy milyen szép sport és azt, hogy utazhatunk a világ minden részére. Ez azt jelenti, hogy van múltunk, 12 fő kapta meg "Magyar Köztársaság Jó Tanulója - Jó Sportolója" miniszteri kitüntető címet, több mint 10 gyermeket neveltem Európa és Világbajnokká és ebből egy hatalmas kiállítás van nálunk otthon a Rádióklubban, főt a ságvári Landor hegyen, a versenyállomáson és az én lakásomon is. Ez egy motiváció, mert a gyerekek azt mondom, hogy belőled távírász lesz, ha ezt komolyan veszi akkor valóban bajnokot tudok belőle nevelni. És ez eddig így sikerült, hogy egész véletlenül is fogtam, most is az autóban, van egy csipogó egy billentyűvel, nézd meg ez a kérdőjel „Mit csináltál Misi” ha ezt visszaadja dallamosan és nagyon szépen hibátlanul, mondom akkor belőled országos bajnok lesz, sőt egészen a világbajnokságig mehetünk, és most itt vannak a gyerekeim, akik világbajnoki helyezettek. És továbbra is ezt a tevékenységet végzem, hisz van múlt, van perspektíva előttünk, mert ezt felismerte az önkormányzat is, a Somogy Megyei Sportszövetség is és támogatnak bennünket, anyagilag is nem úgy, mint régebben, de azért összejön egy 4 – 500.000 forint, abból tudunk utazni és versenyeken részt venni.

Még egyszer gratulálok a címhez és köszönöm az elmondottakat. Kívánok Neked további sok sikert!

Hadnagy László - HA5OMM.